

వినిమిది గంటలకు 'ఎక్స్ప్లా' క్లాసు తీసుకుంటానని చెప్పాను స్టూడెంట్స్ కి. కాని నిద్ర లేచే సరికే గడియారం విడువదోహను చూపిస్తున్నది.

ఈ క్లాసులో విద్యార్థులు ఎంత ఆశ్చర్య గా వచ్చినా టీచర్ ఏమీ అనకూడదు. కాని లెక్చర్ ఐదునిమిషాలు అలస్యంగా వచ్చాడ... ప్రిన్సిపాల్ కి ఫిర్యాదు. డాన్ డాన్ స్టాగింగ్... ఆ భయంతో కాలక్రమం అయ్యాయనిపించి హడావుడిగా బయలుదేరుతుంటే, "వెండి పళ్లెం, గ్లాసులు, వస్త్రీరుబుడ్డి..." కనిపించటం లేదంటూ ఏవ్వింది అమ్మ.

అవిడ జ్ఞానకళక్తిమీద నాకట్టే నమ్మకం లేకపోవటంలో "ఎక్కడ పెట్టవో సరిగా చూసుకో" అన్నాను మా వేసుకుంటూ.

"అన్నివోట్లు చూశానా" అంది.

"మరోసారి వెతుక్కోవే" అని సలహా ఇచ్చి సెక్రిటరీ తీసుకుని కాలేజీకి వెళ్ళిపోయాను.

కాలేజీలో నాలుగంటలు వాగి ఇంటి కొస్తుంటే గుమ్మంలోనే విదురయ్యడు

మామయ్యని పిలవజడే వక్కింటి విశ్వనాథం గారు-

"ఏమయ్యా వాసూ! ఇదేవన్నాబాగుండా" అంటూ.

ఏం బాగుండటమో ఏంబాగలేకపోవటమో నా కర్తం కాలేదు.

"ఇంట్లో దొంగలుపడి అంత ఖరీదైన వస్తువులు పోయినా చీమకుట్టినట్టెన్నా లేకపోతే ఎలానయ్యా... సువ్వీలా ముంగిలా కూర్చుంటే అదే అలసుగా తీసుకుని ఆ దొంగడే రేపామాపో మిగిలిన వస్తువులకోసం రాకుండా ఊరుకుంటాడా? అయినా ఇనేళ నీ ఇంట్లో జరిగింది రేపు మా యింట్లో అవుతుంది. పోలీసు రిపోర్టు ఇచ్చి మన జాగ్రత్తలో మనం ఉండాలి కాని..."

ఇంకా ఏదో అంటున్నాడు. కాని నేను వినిపించుకోవటం లేదు. నా దృష్టంతా వంట ఇంటిమీదుంది, అమ్మ తెచ్చే కాఫీ కోసం. "నే వెళ్ళి ఇనస్పెక్టర్ కి చెప్పావ్ మరో ఆరగంటలో పోలీసుల్ని పంపిస్తానన్నాడు. సువ్వెక్కడికి వెళ్ళక వాళ్ళతో మాట్లాడు." "అలాగే" అన్నాను కాఫీ అందలేదనే విధానంతో.

విశ్వనాథంగారు చెప్పినట్టే మరో పది నిమిషాల్లో వచ్చారు ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్. వనూనే "ఏ ఏ మమ్మల్నలా పోయాయి! ఎక్కడ పెడితే పోయాయి? చిసరి పారిగా ఎవరు, ఎప్పుడు చూశారు? ఇంట్లో మనుషులెంతమంది? ఏవి మనుషులు ఉన్నారా? మీ కెవరిమీదైనా అనుమానం ఉందా?" ఇలాంటినే మున్నాయి ప్రశ్నలు వేసారు? వంట ఇంట్లోకి బూటు కాట్లతో వచ్చినందుకు పోలీసుల్ని మనసులో తిట్టుకుంటూనే సమాధానాలిస్తున్నది అమ్మ.

అరగంట ప్రశ్నల వర్షం తరువాత అమ్మ ఇచ్చిన ఫిల్టరు కాఫీ తాగి, 'ఎలాగైనా మీవస్తువులు మీకందిస్తా' అని అభయహస్తం ఇచ్చి వెళ్ళారు. ఆ పోలీసుల ధీమామాస్తుంటే ఆ దొంగడు వీళ్ళ స్నేహితుడేమో ననిపించింది.

పోలీసులు వెళ్ళిన తరువాత అమ్మ, మామయ్య కూర్చుని ఈ దొంగతనాన్ని మా వీధి చివరో ఉండే రిషూ రంగడే చేసుంటాడనే నిర్ణయానికి రావడం బాధ కలిగించింది.

రంగడు నాకు గత ఆరేళ్ళుగా తెలుసు. ప్రభుత్వం వారిచ్చిన రిషూ నమస్తుకుంటూ

బ్రతికినంతలో చాలామందికన్నా నిజాయితీగానే బ్రతుకుతున్నాడు. అంచేత రంగడి మీద దొంగతనం రుద్దటం నాకు నచ్చలేదు. ఆ మాటే వాళ్లతో అంటే 'నీకేం తెలుసు కుర్రాడివి' అన్నట్టు చూశారు.

కాని నా నమ్మకాన్ని వమ్మునేస్తూ రంగడింట్లోనే వస్తువులు దొరికాయంటూ వచ్చాడు కాని స్టేబుల్. రంగడి చేతికి తాడు కట్టి తీసుక వచ్చాడు. వాడు కళ్లలో ప్రాణం వెట్టుకుని ఉన్నాడు.

"అయ్యోగారి కాళ్లమీద పడి చేసిన తప్పు ఒప్పుకోలా అం..." అంటూ లాతీ ఎత్తి ఒక్కటివ్వబోయాడు పోలీసు.

"తప్పయిపోయింది బా బయ్యా..." అంటూ కాళ్లమీద పడ్డాడు.

అప్పుడు చూశాను వాడి వంటిమీద తేలిన పెండుల్ని, ఊహించాను వాటి వెనుక వాడు తిన్న లాతీ దెబ్బల్ని.

ఆ లాతీ దెబ్బలు గురించి తెలిసిన వినడైనా, రంగడి కాడు కింకాంగ్ బనావరే

చచ్చినట్టు ఒప్పుకుంటాడు చెయ్యని నేరాన్నేనా.

కోర్టువారు రంగడికి రెండునెలలు శిక్ష వెయ్యటం; మా వస్తువులు తీసుకవెళ్లటం జరిగింది.

అమ్మకు తోడుగా నేను వెళ్లాను పోలీసు స్టేషన్ కి. కుర్చీకి రెండుగా కూర్చుని జోగు తున్నాడు ఇన్స్పెక్టర్. మా అలికిడికి నిద్రాభంగం కలిగినట్టుంది, "ఏమిటని" చిరాకుగా అడిగాడు.

విషయం తెలిసి "నీళ్లనా గదిలోకి తీసుకెళ్లరా" అని ఆర్డర్ చేసాడు ఓ కానిస్టేబుల్ కి.

ఆ గదిలో వెండిని, స్త్రీలుని, ఇత్తడిని, పాతని, కొత్తని, పనికొచ్చని, పనికిరానిని చాలా సామాన్లున్నాయి. ఇవికాక విరిగిపోయిన సైకిల్, పాదయిపోయిన కుళ్లు మిషన్ వగైరా వగైరా ఉన్నాయి.

"మీ వస్తువులే వో గుర్తుపట్టండి" అన్నాడు కానిస్టేబుల్ ఇన్స్పెక్టర్ కన్నా నిర్భయంగా.

గత నలభై ఏళ్లుగా ఆ వస్తువులతో ఉన్న వరిచయంతో అంత దొంతరలోంచి ఇట్టే వట్టేసింది అమ్మ. అవన్నీ ఎస్. ఐ. టేబుల్ మీదికి చేర్చాడు కానిస్టేబుల్.

వాటిని పరిశీలనగా చూసి వెండిపల్లెం, రెండు గానులు ముందుకు వెట్టి "డి:

హస్త ప్రయోగము - నవుంక త్యము

సెక్సు హాస్పిటల్

మన దేశంలోని అన్ని నాంబళ్లలోని ముఖ్యమందిలకు ప్రసిద్ధి చెందిన వైద్యుల సలహాతో నెలకొని వచ్చింది!

డా. పూరి వెంకట్రావు
(సి.ఎస్.సి.ఎస్.సి.) (ఎం.బి.బి.ఎస్.) (ఎం.ఎస్.) (ఎం.ఎల్.) (ఎం.ఎఫ్.) (ఎం.ఎస్.ఎస్.) (ఎం.ఎస్.ఎస్.ఎస్.)

సుఖివ్యాధులకు ప్రత్యేక చికిత్స

Phone No. : 63753

VTS/P/84

Highly absorbent
hygienic and
comfortable
truly
feminine

సులభ పద్ధతిలో వుపయోగానికి
ఆరోగ్య సూత్రమైన పరిశుభ్రతకి
సుఖిప్రుదమైన అనుభూతికి
సున్నితమైనవి, స్త్రీలకు త్రేషమైనవి.

చనిత

శానిటరీ నాప్కిన్స్

బుతు సమం దులులలో గొప్పదను

పుంపల్లె • బాచర్ల

సన్ని విూకు పరిధయం చేసుకొనవారు
రియల్ కెమిస్ట్స్, విజయవాడు

